

какъ така да не ми вѣрвашъ? Мене духътъ ми говори, азъ разбирамъ добръ нѣщата! Какво нѣщо е Духътъ? — Духътъ дава свѣтлина. Хубаво щомъ, Духътъ ти говори, щомъ Духътъ дава свѣтлина, нека довечера ние двамата, като философи, да си почетемъ безъ свѣтлина. Той казва: свѣтлината на свѣщъта е нищо, но да знаешъ, какво нѣщо е свѣтлината на Духа! Въ такъвъ случай, довечера ще дойда при тебе, ще изгасимъ лампата и ще четемъ на свѣтлината на Духа. Загасваме лампата, но не може да се чете. Защо? Нали Духътъ ти говори, нали той ти дава свѣтлина? Значи духътъ, това не е философия! Трѣбва да знаешъ, че това, което азъ ти говоря и това, което ти чувашъ, това е Духътъ, а това, което не чувашъ то е 5 по 5 равно 25. Това, което мислишъ и чувствуваешъ, това е Духътъ, а другото нищо, то е отражение, то е 5 по 5 равно на 25, или 6 по 6 равно на 36. Искамъ да разсещава те здраво!

Азъ днесъ ви държа една философска беседа, понеже виждамъ, че сте учени хора, както едно врѣме апостолъ Павелъ казваше на онѣзи културни атиняни: „Понеже виждамъ че сте много учени хора, много културни, искамъ да се поразговоря, да пофилософствувамъ малко съ васъ. Искамъ да бждете тъй добри, да ме изслушате да ви поговоря малко за Този Великия, Единния Богъ“. И азъ днесъ ще ви говоря като на хора съ много знания. Да не ме разбирате криво, да мислите, че това е ирония. Не, наистина вие сте учени, много учени хора. Когато единъ ученикъ почне предъ учителя си да доказва, че той знае нѣщата, разбира се, че той е ученъ, знае много нѣщо, равенъ